

ת"פ 51684/05/19 - מדינת ישראל נגד איוב עמראן

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 51684-05-19 מדינת ישראל נ' עמראן

בפני בעניין:	כבוד השופטת טל לחיאני שהם מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות ב"כ עו"ד הילה מלול נגד איוב עמראן באמצעות ב"כ עו"ד אבו עבד
הנאשם	

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 27/05/18 בשעה 17:30 או בסמוך לכך, נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין מר ט"ש (להלן: "המתלונן"), בחדר המנוחה של העובדים במפעל "אקרשטיין" באזור התעשייה באשדוד, בו עובדים השניים, וזאת על רקע עישון הנאשם בחדר. משביקש המתלונן מהנאשם לא לעשן במקום, יצא הנאשם מחדר המנוחה בריצה וחזר כשבדיו מוט של את חפירה. מיד ובסמוך, התקרב הנאשם לכיוונו של המתלונן, הניף את המוט, ואיים עליו בכך שאמר לו שיהרוג אותו, ושיפגוש אותו בחוץ ויהרוג אותו. בתגובה לאמור, אמר המתלונן לנאשם כי יזעיק משטרה והחל לצלם את הנאשם עם הטלפון הנייד שברשותו. משהבחין בכך הנאשם, החל לתקוף את המתלונן בכך שהכה בגופו באמצעות המוט.

כתוצאה מהמתואר נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר בבסיס יד שמאל - MCP3 ושטפי דם ושפשופים בשפה התחתונה ומאחורי אוזן ימין. כמו כן, נגרמו למתלונן המטומות בחזה, בבטן, בגב, בגפיים העליונות והתחתונות עם אזור גזול בירך שמאל, ונפיחות בקרסול רגל שמאל עם ירידה בטווח התנועה.

הסדר הטיעון

3. במועד הדיון אשר התקיים ביום 21/10/20 הצהירו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע, וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

במעמד הצגת ההסדר הובהר כי אין הסכמות עונשיות וב"כ המאשימה הצהירה כי עמדת המאשימה לעונש מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 26/05/21 עולה כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, נשוי בן 21, המתגורר בפזורת רהט, סיים 7 שנות לימוד ועזב את הלימודים על מנת לסייע בכלכלת המשפחה. לדבריו, במהלך השנים התקשה לשמור על רצף תעסוקתי.

שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם מודה בביצוע העבירה, אולם מתקשה לקחת אחריות, התקשה להכיר בחומרת מעשיו, נטה לצמצם את אחריותו ולהשליך את נסיבות המעשה על התגרות מצד המתלונן, אשר לדבריו התעמר בו בימים שקדמו לביצוע העבירה, והתבטא בצורה פוגענית כלפי הוריו במהלך העימות בחדר המנוחה במפעל. כמו כן, הנאשם נעדר אמפטיה כלפי המתלונן, ועל אף שהביע חרטה על מעשיו, התקשה להציג אפשרויות אלטרנטיביות להתנהגות עתידית במצבים דומים.

עוד ציין שירות המבחן התרשמותו לפיה הנאשם מציג גישות מקלות ביחס לעבירות אלימות בכלל וביחס לעבירות שביצע בפרט.

שירות המבחן התרשם כי עבירת החבלה בוצעה על רקע תחושות השפלה ופגיעה בכבוד שחש, ועל רקע קושי שלו לווסת רגשותיו ודחפיו, ותוך התנהגות אימפולסיבית ותוקפנית.

הנאשם התקשה להצביע על צורך טיפולי לו זקוק - ומשכך שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

ניסיון להשיג טלפונית את המתלונן - לא צלח.

לאור המפורט, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה, שייתכן ותרוצה בעבודות שירות, לצד פיצוי למתלונן, ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירה, אשר כוללות הכרות מוקדמת בין הנאשם למתלונן, את

העובדה כי המעשים בוצעו במהלך יום עבודה, ולכך שהנאשם הלך להצטייד במוט, באופן המעיד על תכנון, ולא רק שאיים להשתמש בו, אלא אף מימש את איומו ותקף את המתלונן באמצעותו.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, לצורך בענישה מרתיעה בעבירות מסוג זה ואף לצורך בהתרעת היחיד בשים לה להתרשמות שירות המבחן מהנאשם, וכן לנזקים הגופניים אשר נגרמו למתלונן כתוצאה מביצוע העבירות.

בתוככי המתחם, בשים לב להיעדר עבר פלילי, לכך שהנאשם הודה בביצוע המעשים אך התקשה לקחת אחריות על מעשיו, כמפורט בתסקיר, ולגורמי הסיכון במצבו המפורטים בתסקיר - עתרה ב"כ המאשימה להטלת מאסר ברף הבינוני-גבוה, לצד מאסר מותנה מרתיע, התחייבות וקנס.

ב"כ המאשימה הבהירה כי אך מאחר שהמתלונן לא מתגורר כיום בארץ לא עותרת להטלת פיצוי משמעותי ולא זימנה את המתלונן להעיד על הנזקים שנגרמו לו.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה כתמיכה לעתירותיה.

6. ב"כ הנאשם לא טען למתחם עונש הולם או לענישה ספציפית ואף לא הגיש פסיקה כלשהי לתמיכה בטיעונו, אולם טען כי שניים מפסקי הדין אליהם הפנתה ב"כ המאשימה אינם רלוונטיים למקרה דנן מאחר ובאותם מקרים מדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי אשר ניהלו הוכחות, ובכך לא נטלו אחריות על מעשיהם.

ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן, כ-3 שנים, מביצוע העבירה ועד כה, וטען כי במהלך תקופה זו לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. עוד הפנה לנסיבות ביצוע העבירה לטענת הנאשם, כמפורט בתסקיר, וכן לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, ללקיחת האחריות, להודאה, ולהבעת החרטה מצדו.

כמו כן, הפנה להסכמת ב"כ המאשימה מיום 30/05/21 להפניית הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי העובדה שהמתלונן לא נמצא בארץ מנעה מהנאשם את האפשרות לעשות עמו סולחה, כנהוג בעדה הבדואית, וזאת על מנת להראות לקיחת אחריות מלאה. כמו כן, טען כי היה על בית המשפט להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים אשר יבחן פן שיקומי-טיפול.

7. בעניין זה אציין כי במעמד הדיון בחנתי בקשת ב"כ הנאשם להפנות הנאשם לקבלת תסקיר משלים אך משלא ידע הנאשם להגיד באיזה תחום זקוק לטיפול, בשים לב להתרשמותי כי הנאשם איננו מביע רצון אמיתי לטיפול, ולאור המפורט בתסקיר שירות המבחן - לא מצאתי כי קיים מקום להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שבית המשפט לא מצא מקום לסטות מהמתחם.

9. במקרה דנן עסקינן באירוע אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות החבלה החמורה והאיומים על ידי הנאשם הם השמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה.

באשר לצורך בהטלת ענישה מחמירה על מנת להוקיע נגע האלימות שפשה בחברה כבר נכתב רבות, ובין היתר נקבעע"פ **8991/10 מכבי נגד מדינת ישראל (27/10/11)** כדלקמן:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות ... המקרה שלפנינו תחילתו בוויכוח שפרץ בין המתלונן למערער בשל עניין של מה בכך. במקום ליישר את ההדורים באופן מתון וענייני, בחר המערער להגיב לדברים שהטיח בו המתלונן באמצעות חבטה בפניו באמצעות קסדת האופנוע שלו... אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

ודוק, מאז נכתב פסק הדין בשנת 2011, האלימות במחוזותינו עולה וגואה ובתי המשפט בערכאות השונות שבו וציינו את חשיבות עקירת נגע האלימות מהחברה, בין היתר, בהטלת ענישה מחמירה במקרים המתאימים.

12. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני-גבוה של המתחם, וזאת לאור הפעלת האלימות באמצעות מוט בגין דבר של מה בכך במקום עבודה משותף, לצד ההצטיידות במוט המעידה על תכנון מסוים של האירוע. בקובעי כך אף לקחתי בחשבון את החבלות השונות ובהן השבר שנגרם למתלונן כתוצאה מהאירוע.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על

נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 9543/16 מוחמד נגד מדינת ישראל (12/03/17), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת חבלה חמורה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, וזאת לאחר שאיים על 2 המתלוננים, תקף את מתלונן 1 במכת אגרוף וחנק את מתלונן 2 ותקף אותו באמצעות 'שפכטל' וגרם לו לפצע בשפה שהצריך תפירה, נפיחות בפנים, שטף דם מתחת לעין שמאל, שבר בעצם האף וסימני חבלה ואודם בצוואר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, ובתוככי המתחם, בשים לב להיעדר עבר פלילי וחלופה הזמן, אך בהיעדר אופק שיקומי - הטיל על הנאשם, בין היתר 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם, לעניין גזר הדין, והפחית את עונשו ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה כאמור את ערעורו של הנאשם וקבע כי עונשו של הנאשם אינו סוטה מרמת הענישה המקובלת ומשכך אין להתערב בעונשו של הנאשם.

ב. בע"פ (מחוזי-מרכז) 47734-01-17 שרעבי נגד מדינת ישראל (16/05/17) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת חבלה חמורה, וזאת לאחר שעל רקע זכות השימוש בדרך הכה את המתלונן במכת אגרוף וגרם לשבר באפו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪7,500.

ג. בע"פ (מחוזי-מרכז) 30709-01-12 לופט נגד מדינת ישראל (27/03/12) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת חבלה חמורה, וזאת לאחר שעל רקע שמיעת מוזיקה בעוצמה גבוהה, נכנס המתלונן לבית בו שהה הנאשם עם חבריו מספר פעמים, הנמיך את עוצמת המוזיקה, ומשך בידו של הנאשם - ובתגובה לכך הכה אותו הנאשם במכת אגרוף. מכה זו הובילה לנפילתו של המתלונן, לשברים באפו, ולהמטומה בראשו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל והפעיל, במצטבר, מאסר מותנה בן 6 חודשים. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא לא התעלם מהשיקולים לקולא בעניינו של הנאשם ומשכך נדחה כאמור הערעור.

ד. בע"פ (מחוזי-ב"ש) 32504-04-11 רביבו נגד מדינת ישראל (14/09/11) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת חבלה חמורה, וזאת לאחר שבעת שככל הנראה היה שתוי, הכה נהג מונית במכות אגרוף בפניו ושבר על ראשו כוס זכוכית, באופן שהוביל לשבר בעצמות האף ושפשופים בעפעפיים ובמצח. לאור המפורט, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ומנגד - אף לנסיבות חייו המורכבות, הטיל בית משפט השלום על הנאשם, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום, אשר בצדק ציין כי על בית המשפט לתרום את תרומתו למיגור תופעת האלימות.

מאחר ו-2 פסקי הדין הנוספים אליהם הפנתה ב"כ המאשימה, **ת"פ 11683-04-16 ות"פ 33572-04-20**, ניתנו על ידי בתי משפט השלום, לא מצאתי לנכון לפרטם. עם זאת, אציין כי מתחמי הענישה אשר נקבעו בהם בגין ביצוע עבירת חבלה חמורה הם בין 8-40 חודשי מאסר בפועל, ובין 12-28 חודשי מאסר בפועל, בהתאמה, כאשר לאחר שקילת נסיבותיהם האישיות של 3 הנאשמים באותם מקרים, הוטלו עליהם 10 ו-21 חודשי מאסר בפועל.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 לחוק העונשין) יש לתת את הדעת לתכנון העולה מכך

עמוד 5

שהנאשם הלך להצטייד במוט, להיות הנאשם מבצע יחיד, ואף לרקע לביצוע העבירה, כפי שעולה מכתב האישום המתוקן ומהנטען על ידי הנאשם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

כמו כן, יש ליתן משקל לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע עבירת החבלה החמורה, וכן לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצועה.

מהמסמך הרפואי אשר הוצג עולה כי כתוצאה מביצוע העבירה נגרמו למתלונן חבלות שונות, בדרגות חומרה שונות, כגון שבר בבסיס יד שמאל לצד המטומות, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן. מהתמונות אשר הוגשו אף עולה כי לא מדובר בשפשופים והמטומות שטחיים אלא בחבלות משמעותיות. כמו כן, ברי כי אך בדרך נס לא נגרמו למתלונן חבלות חמורות אף יותר כתוצאה מהשימוש במוט האמור.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים **סטייה מהמתחם** לחומרה או לקולה.

העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות (**סעיף 40 יא' לחוק העונשין**).

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - אין ספק כי הטלת מאסר בפועל על הנאשם, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, תפגע בפרנסת הנאשם ומשפחתו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - במקרה זה, כמפורט לעיל, הנאשם הודה בביצוע העבירות, אולם מתסקיר שירות המבחן עולה כי התקשה לקחת אחריות ולהכיר בחומרת מעשיו, נטה לצמצם את אחריותו ולהשליך את נסיבות המעשה על התגרות מצד המתלונן. כמו כן, על אף שהביע חרטה על מעשיו, התקשה להציג אפשרות אלטרנטיבית להתנהגות עתידית במצבים דומים והציג גישות מקלות ביחס לעבירות אלימות בכלל וביחס לעבירות שביצע בפרט. עוד צוין, כאמור, כי הנאשם התקשה להצביע על צורך טיפולי לו זקוק, ובשל המפורט לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. אף בפניי, במועד הדיון, לא ידע הנאשם להגיד באיזה תחום זקוק לטיפול, והתרשמתי כי על אף טענת ב"כ לעניין זה - הנאשם איננו מביע רצון אמיתי לטיפול.

ג. מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - על אף שב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה מעוניין לעשות סולחה עם המתלונן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי זה נעדר אמפטיה כלפי המתלונן, ועל אף שהביע חרטה על מעשיו, התקשה להציג אפשרויות אלטרנטיביות להתנהגות עתידית במצבים דומים.

ד. **חלופת הזמן מעת ביצוע העבירות - ממועד ביצוע העבירה חלפו למעלה מ-3 שנים בהן הנאשם לא הורשע בביצוע עבירות נוספות.**

ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - הנאשם נעדר עבר פלילי.**

17. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לאי נטילת אחריות מלאה, לגורמי הסיכון שצוינו בתסקיר הנוגעים אף ליחסו של הנאשם לשימוש באלימות כדרך לפתרון סכסוכים ובהיעדר שילוב בהליך שיקומי, אף אף בהתחשב בעובדה כי הנאשם הוא צעיר נעדר עבר פלילי, שוכנעתי שיש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם.

על אף שהנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות, לאור האמור, אינני מוצאת כי נסיבות המעשה ונסיבות העושה מאפשרות ריצוי המאסר בדרך זו, ואני קובעת כי על הנאשם לרצות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

בעניין זה אבהיר כי בשונה מטענות ב"כ הנאשם כאילו המאשימה הסכימה להפנות הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה ובכך יש כדי להעיד על עמדתה לעניין העונש, אציין כי במעמד הדיון מיום 30/05/21 בו הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה, הבהירה המאשימה כי עמדתה היחידה בתיק זה היא לעונש מאסר בפועל. משכך, אני דוחה טענת ב"כ הנאשם בעניין זה.

18. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. **11 חודשי מאסר בפועל.**
2. **6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ד' לפרק י' לחוק העונשין ו/או סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.**
3. **3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.**
4. **קנס בסך ₪ 3,000 או 15 ימי מאסר תמורת הקנס.**
הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים.
תשלום ראשון בתוך 90 יום מהיום.
5. **התחייבות על סך 2,000 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מיום שחרורו מביצוע עבירה לפי סימן ד' לפרק י' לחוק העונשין ו/או סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סעיף 192 לחוק**

העונשין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ב, 15 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.